

luatphapcuaducchuatroi.org

Phụ lục 8i: Thập Tự Giá và Đền Thờ

Trang này là một phần của loạt bài nghiên cứu về các luật pháp của Đức Chúa Trời chỉ có thể được tuân giữ khi Đền Thờ còn hiện diện tại Giê-ru-sa-lem.

- [Phụ lục 8a: Các Luật Pháp của Đức Chúa Trời Đòi Hỏi Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8b: Các Lễ Tế — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8c: Các Kỳ Lễ Kinh Thánh — Vì Sao Ngày Nay Không Kỳ Lễ Nào Có Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8d: Các Luật Thanh Tẩy — Vì Sao Không Thể Thực Hiện Nếu Không Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8e: Phần Mươi và Hoa Lợi Đầu Mùa — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8f: Nghi Thức Tiệc Thánh — Bữa Ăn Cuối Cùng của Chúa Giê-su Chính Là Lễ Vượt Qua](#)
- [Phụ lục 8g: Luật Na-xi-rê và Các Lời Khấn — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8h: Sự Vâng Phục Một Phần và Mang Tính Biểu Tượng Liên Quan Đến Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8i: Thập Tự Giá và Đền Thờ](#) (Trang này).

Thập Tự Giá và Đền Thờ không phải là kẻ thù, và cũng không phải là hai “giai đoạn” trong đó cái này hủy bỏ cái kia. Luật Pháp của Đức Chúa Trời là đời đời (Thi thiên 119:89; 119:160; Ma-la-chi 3:6). Hệ thống Đền Thờ, với các lễ tế, các thầy tế lễ, và các luật thanh sạch, cũng được ban ra bởi chính Luật đời đời ấy. Sự chết của Chúa Giê-su không bãi bỏ một điều răn nào. Nó bày tỏ chiều sâu thật của những điều răn ấy vốn đã nói từ trước. Đền Thờ không bị phá hủy để chấm dứt các lễ tế, nhưng là sự đoán phạt vì bất tuân (2 Sử ký 36:14-19; Giê-rê-mi 7:12-14; Lu-ca 19:41-44). Nhiệm vụ của chúng ta là giữ vững các lễ thật này cùng nhau mà không sáng chế một tôn giáo mới thay thế Luật Pháp bằng những ý tưởng của con người về Thập Tự Giá.

Mâu thuẫn bề ngoài: Chiên Con và bàn thờ

Thoạt nhìn, dường như có một mâu thuẫn:

- Một bên là Luật Pháp của Đức Chúa Trời truyền các lễ tế, các cửa lễ và sự phục vụ của chức tế lễ (Lê-vi ký 1:1-2; Xuất Ê-díp-tô ký 28:1).
- Một bên là Chúa Giê-su được giới thiệu là “Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng cất tội lỗi của thế gian” (Giăng 1:29; 1 Giăng 2:2).

Nhiều người vội kết luận điều mà Kinh Thánh chưa bao giờ kết luận: “Nếu Chúa Giê-su là Chiên Con, thì các lễ tế đã chấm dứt, Đền Thờ đã xong, và Luật Pháp đã truyền những điều đó không còn quan trọng nữa.”

Nhưng chính Chúa Giê-su đã bác bỏ lối suy luận ấy. Ngài phán rõ rằng Ngài không đến để bãi bỏ Luật Pháp hay các Tiên Tri, và rằng dù chỉ một nét nhỏ cũng sẽ không mất đi khỏi Luật Pháp cho đến khi trời và đất qua đi (Ma-thi-ơ 5:17-19; Lu-ca 16:17). Trời và đất vẫn còn. Luật Pháp vẫn đứng vững. Các điều răn về lễ tế, của lễ và Đền Thờ chưa bao giờ bị chính miệng Ngài thu hồi.

Thập Tự Giá không xóa bỏ các luật của Đền Thờ. Thập Tự Giá bày tỏ điều mà các luật ấy thật sự đang chỉ về.

Chúa Giê-su là Chiên Con của Đức Chúa Trời — làm trọn mà không hủy bỏ

Khi Giăng gọi Chúa Giê-su là “Chiên Con của Đức Chúa Trời” (Giăng 1:29), ông không công bố sự kết thúc của hệ thống tế lễ. Ông công bố ý nghĩa thật của mọi sinh tế từng được dâng bởi đức tin. Huyết của thú vật chưa bao giờ có quyền năng tự nó (1 Phi-e-rơ 1:19-20). Quyền năng ấy đến từ sự vâng phục Đức Chúa Trời và từ điều nó đại diện: sinh tế trong tương lai của Chiên Con thật. Đức Chúa Trời không phán một điều rồi sau đó tự mâu thuẫn (Dân số ký 23:19).

Ngay từ ban đầu, sự tha thứ luôn phụ thuộc vào hai điều phối hợp với nhau:

- Vâng phục điều Đức Chúa Trời truyền (Phục truyền luật lệ ký 11:26-28; Ê-xê-chi-ên 20:21)
- Tiếp nhận phương cách thanh tẩy mà chính Đức Chúa Trời đã chỉ định (Lê-vi ký 17:11; Hê-bơ-rơ 9:22)

Trong Y-sơ-ra-ên xưa, người vâng phục đến Đền Thờ, dâng sinh tế như Luật Pháp đòi hỏi, và nhận sự thanh tẩy giao ước thật nhưng tạm thời. Ngày nay, người vâng phục được Cha dẫn đến Chiên Con thật, là Chúa Giê-su, để được thanh tẩy đời đời (Giăng 6:37; 6:39; 6:44; 6:65; 17:6). Khuôn mẫu vẫn y nguyên: Đức Chúa Trời không bao giờ thanh tẩy kẻ phản nghịch (Ê-sai 1:11-15).

Việc Chúa Giê-su là Chiên Con thật không xé bỏ các điều răn về sinh tế. Nó chứng minh rằng Đức Chúa Trời chưa bao giờ đùa với biểu tượng. Mọi điều trong Đền Thờ đều nghiêm trọng, và mọi điều đều chỉ về điều thật.

Vì sao các lễ tế vẫn tiếp tục sau Thập Tự Giá

Nếu Đức Chúa Trời định bãi bỏ các lễ tế ngay khoảnh khắc Chúa Giê-su chết, thì Đền Thờ đã sụp đổ ngay trong ngày ấy. Nhưng điều gì đã xảy ra?

- Bức màn trong Đền Thờ bị xé (Ma-thi-ơ 27:51), nhưng tòa nhà vẫn còn đứng và sự thờ phượng vẫn tiếp tục ở đó (Công vụ 2:46; 3:1; 21:26).
- Các lễ tế và nghi thức Đền Thờ vẫn diễn ra hằng ngày (Công vụ 3:1; 21:26), và toàn bộ câu chuyện trong Công vụ giả định thánh điện vẫn hoạt động.
- Chức tế lễ vẫn tiếp tục phục vụ (Công vụ 4:1; 6:7).
- Các kỳ lễ vẫn tiếp tục được giữ tại Giê-ru-sa-lem (Công vụ 2:1; 20:16).
- Ngay cả sau khi sống lại, những người tin Chúa Giê-su vẫn xuất hiện trong Đền Thờ (Công vụ 2:46; 3:1; 5:20-21; 21:26), và hàng ngàn người Do Thái tin Ngài đều “nhiệt thành về Luật Pháp” (Công vụ 21:20).

Không điều gì trong Luật Pháp, không điều gì trong lời Chúa Giê-su, và không điều gì trong các tiên tri loan báo rằng các lễ tế sẽ lập tức trở thành tội lỗi hay vô hiệu sau khi Đấng Mê-si chết. Không có lời tiên tri nào nói: “Sau khi Con Ta chết, các người phải ngừng dâng thú vật, vì Luật Pháp về sinh tế đã bị bãi bỏ.”

Trái lại, các nghi thức Đền Thờ vẫn tiếp tục vì Đức Chúa Trời không nói hai lời (Dân số ký 23:19). Ngài không truyền một điều là thánh rồi âm thầm xem nó là ô uế chỉ vì Con Ngài đã chết. Nếu các lễ tế đã trở thành phản nghịch ngay khoảnh khắc Chúa Giê-su chết, Đức Chúa Trời đã phán rõ ràng. Nhưng Ngài không hề phán.

Việc sự phục vụ Đền Thờ vẫn tiếp diễn sau Thập Tự Giá cho thấy Đức Chúa Trời chưa từng hủy bỏ bất cứ điều răn nào gắn với thánh điện. Mọi của lễ, mọi nghi thức thanh tẩy, mọi trách nhiệm của chức tế lễ, và mọi hành động thờ phượng quốc gia vẫn còn hiệu lực vì Luật Pháp đã thiết lập chúng vẫn không thay đổi.

Bản chất biểu tượng của hệ thống tế lễ

Toàn bộ hệ thống tế lễ mang tính biểu tượng trong thiết kế của nó — không phải vì nó tùy chọn hay thiếu thẩm quyền, nhưng vì nó chỉ về những thực tại mà chỉ chính Đức Chúa Trời một ngày kia sẽ hoàn tất. Những sự chữa lành mà nó xác nhận là tạm thời — người được chữa lành vẫn có thể bệnh lại. Những sự thanh tẩy nghi lễ phục hồi sự thanh sạch chỉ trong một thời gian — sự ô uế có thể trở lại. Ngay cả sinh tế chuộc tội cũng đem sự tha thứ mà phải tiếp tục tìm kiếm hết lần này đến lần khác. Không điều nào trong những điều ấy là sự cất bỏ cuối cùng của tội lỗi hay sự chết; đó là những biểu tượng được Đức Chúa Trời truyền, hướng về ngày Đức Chúa Trời sẽ tiêu diệt sự chết (Ê-sai 25:8; Đa-ni-ên 12:2).

Thập Tự Giá khiến sự chung cuộc ấy trở nên khả thi, nhưng sự kết thúc thật của tội lỗi chỉ được thấy sau sự phán xét cuối cùng và sự sống lại, khi những người làm lành sống lại để hưởng sự sống và những người làm ác sống lại để chịu sự đoán xét (Giăng 5:28-29). Chỉ khi đó sự chết mới bị nuốt mất đời đời. Vì các nghi thức Đền Thờ là những biểu tượng chỉ về các thực tại đời đời, chứ không phải chính các thực tại ấy, nên sự chết của Chúa Giê-su không làm cho chúng trở nên không cần thiết. Chúng vẫn còn hiệu lực cho đến khi Đức Chúa Trời loại bỏ Đền Thờ trong sự đoán phạt — không phải vì Thập Tự Giá hủy bỏ chúng, nhưng vì Đức Chúa Trời đã chọn cất bỏ các biểu tượng trong khi những thực tại mà chúng chỉ về vẫn đang chờ sự hoàn tất cuối cùng của Ngài vào cuối thời đại.

Ngày nay sự tha thứ vận hành như thế nào

Nếu các điều răn về sinh tể chưa bao giờ bị bãi bỏ, và nếu hệ thống Đền Thờ vẫn tiếp tục sau Thập Tự Giá — cho đến khi chính Đức Chúa Trời chấm dứt nó vào năm 70 sau Công nguyên — thì một câu hỏi tự nhiên nảy sinh: Ngày nay làm sao một người có thể được tha thứ? Câu trả lời nằm ngay trong khuôn mẫu mà Đức Chúa Trời đã thiết lập từ ban đầu. Sự tha thứ luôn đến bởi sự vâng phục các điều răn của Đức Chúa Trời (2 Sử ký 7:14; Ê-sai 55:7) và bởi sinh tể mà chính Đức Chúa Trời đã chỉ định (Lê-vi ký 17:11). Trong Y-sơ-ra-ên xưa, người vâng phục nhận sự thanh tẩy nghi lễ tại bàn thờ ở Giê-ru-sa-lem, điều mà Luật Pháp thực hiện chủ yếu qua sự đổ huyết (Lê-vi ký 4:20; 4:26; 4:31; Hê-bơ-rơ 9:22). Ngày nay, người vâng phục được thanh tẩy qua sinh tể của Đấng Mê-si, Chiên Con thật của Đức Chúa Trời, Đấng cất tội lỗi (Giăng 1:29).

Điều này không phải là một sự thay đổi của Luật Pháp. Chúa Giê-su không hủy bỏ các điều răn về sinh tể (Ma-thi-ơ 5:17-19). Trái lại, khi Đức Chúa Trời loại bỏ Đền Thờ, Ngài đã thay đổi nơi bề ngoài nơi sự vâng phục gặp sự thanh tẩy. Tiêu chuẩn vẫn y nguyên: Đức Chúa Trời tha thứ cho những ai kính sợ Ngài và giữ các điều răn Ngài (Thi thiên 103:17-18; Truyền đạo 12:13). Không ai đến với Đấng Mê-si nếu Cha không kéo đến (Giăng 6:37; 6:39; 6:44; 6:65; 17:6), và Cha chỉ kéo đến những ai tôn kính Luật Pháp của Ngài (Ma-thi-ơ 7:21; 19:17; Giăng 17:6; Lu-ca 8:21; 11:28).

Trong Y-sơ-ra-ên xưa, sự vâng phục dẫn một người đến bàn thờ. Ngày nay, sự vâng phục dẫn một người đến với Đấng Mê-si. Bối cảnh bề ngoài đã thay đổi, nhưng nguyên tắc không đổi. Kẻ bất trung trong Y-sơ-ra-ên không được thanh tẩy bởi sinh tể (Ê-sai 1:11-16), và kẻ bất trung ngày nay cũng không được thanh tẩy bởi huyết của Đấng Christ (Hê-bơ-rơ 10:26-27). Đức Chúa Trời luôn đòi hỏi cùng một hai điều: vâng phục Luật Pháp của Ngài và đầu phục sinh tể mà Ngài đã chỉ định.

Ngay từ ban đầu, chưa bao giờ có thời điểm huyết của bất cứ con vật nào, hay của lễ ngũ cốc hay bột mì nào, thật sự đem hòa bình giữa một tội nhân và Đức Chúa Trời. Những sinh tể đó được Đức Chúa Trời truyền, nhưng chúng không phải là nguồn hòa giải thật. Kinh Thánh dạy rằng huyết của bò đực và dê không thể cất tội lỗi (Hê-bơ-rơ 10:4), và rằng Đấng Mê-si đã được biết trước từ trước khi sáng thế (1 Phi-e-rơ 1:19-20). Từ Ê-đen, hòa bình với Đức Chúa Trời luôn đến qua Con hoàn hảo, không tội lỗi, Con một của Đức Chúa Trời (Giăng 1:18; 3:16) — Đấng mà mọi sinh tể đều chỉ về (Giăng 3:14-15; 3:16). Các cửa lễ vật chất là những dấu hiệu hữu hình giúp con người thấy, chạm, và cảm nhận sự nghiêm trọng của tội lỗi, và hiểu bằng ngôn ngữ trần thế cái giá của sự tha thứ. Khi

Đức Chúa Trời loại bỏ Đền Thờ, thực tại thuộc linh không hề thay đổi. Điều thay đổi là hình thức vật chất. Thực tại vẫn y nguyên: chính sinh tể của Con đem hòa bình giữa kẻ phạm lỗi và Cha (Ê-sai 53:5). Các biểu tượng bề ngoài chấm dứt vì Đức Chúa Trời đã chọn loại bỏ chúng, nhưng thực tại bên trong — sự thanh tẩy được ban qua Con Ngài cho những ai vâng phục Ngài — vẫn tiếp tục không đổi (Hê-bơ-rơ 5:9).

Vì sao Đức Chúa Trời phá hủy Đền Thờ

Nếu việc Đền Thờ bị phá hủy vào năm 70 sau Công nguyên nhằm “bãi bỏ sinh tể”, Kinh Thánh đã nói như vậy. Nhưng Kinh Thánh không nói. Trái lại, chính Chúa Giê-su giải thích lý do của sự hủy diệt sắp đến: sự đoán phạt.

Ngài đã khóc thương Giê-ru-sa-lem và phán rằng thành ấy không nhận biết thời điểm được thăm viếng (Lu-ca 19:41-44). Ngài cảnh báo rằng Đền Thờ sẽ bị phá đổ đến mức không còn hòn đá nào chồng trên hòn đá nào (Lu-ca 21:5-6). Ngài tuyên bố nhà sẽ bị bỏ hoang vì họ khước từ lắng nghe các sứ giả của Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 23:37-38). Đây không phải là công bố một thần học mới trong đó sinh tể trở thành điều ác. Đây là khuôn mẫu quen thuộc của sự đoán phạt: cùng một lý do Đền Thờ thứ nhất bị phá hủy năm 586 trước Công nguyên (2 Sử ký 36:14-19; Giê-rê-mi 7:12-14).

Nói cách khác:

- Đền Thờ sụp đổ vì tội lỗi, không phải vì Luật Pháp thay đổi.
- Bàn thờ bị loại bỏ vì sự đoán phạt, không phải vì sinh tể đã trở thành điều vô đạo.

Các điều răn vẫn được chép, đời đời như trước (Thi thiên 119:160; Ma-la-chi 3:6). Điều Đức Chúa Trời loại bỏ là phương tiện để những điều răn ấy được thực hiện.

Thập Tự Giá không cấp phép cho một tôn giáo mới không có Luật Pháp

Phần lớn điều ngày nay được gọi là “Cơ Đốc giáo” được xây dựng trên một lời dối trá đơn giản: “Vì Chúa Giê-su đã chết, nên Luật về sinh tể, các kỳ lễ, các luật thanh sạch, Đền Thờ và chức tế lễ đều đã bị bãi bỏ. Thập Tự Giá đã thay thế chúng.”

Nhưng Chúa Giê-su chưa bao giờ nói như vậy. Các tiên tri đã nói tiên tri về Ngài cũng chưa bao giờ nói như vậy. Trái lại, Đấng Christ đã làm rõ rằng những người theo Ngài thật phải vâng phục các điều răn của Cha Ngài như đã được ban trong Cựu Ước, y như các sứ đồ và môn đồ của Ngài đã làm (Ma-thi-ơ 7:21; 19:17; Giăng 17:6; Lu-ca 8:21; 11:28).

Thập Tự Giá không trao cho bất cứ ai thẩm quyền để:

- Hủy bỏ các luật của Đền Thờ
- Sáng chế các nghi thức mới như Tiệc Thánh để thay thế Lễ Vượt Qua
- Biến phần mười thành lương mục sư
- Thay thế hệ thống thanh sạch của Đức Chúa Trời bằng các dạy dỗ hiện đại
- Xem sự vâng phục là tùy chọn

Không điều gì về sự chết của Chúa Giê-su cho phép con người viết lại Luật Pháp. Nó chỉ xác nhận rằng Đức Chúa Trời nghiêm túc về tội lỗi và nghiêm túc về sự vâng phục.

Tự thế của chúng ta ngày nay: vâng phục điều có thể vâng phục, tôn kính điều không thể

Thập Tự Giá và Đền Thờ gặp nhau trong một lễ thật không thể tránh:

- Luật Pháp vẫn nguyên vẹn (Ma-thi-ơ 5:17-19; Lu-ca 16:17).
- Đền Thờ đã bị chính Đức Chúa Trời loại bỏ (Lu-ca 21:5-6).

Điều đó có nghĩa:

- Những điều răn còn có thể vâng phục phải được vâng phục, không có cơ bào chữa.
- Những điều răn phụ thuộc vào Đền Thờ phải được tôn kính như đã chép nhưng không được thực hành, vì chính Đức Chúa Trời đã loại bỏ bàn thờ và chức tế lễ.

Chúng ta không dựng lại một phiên bản do con người làm ra của hệ thống tế lễ ngày nay, vì Đức Chúa Trời chưa phục hồi Đền Thờ. Chúng ta cũng không tuyên bố các luật tế lễ bị bãi bỏ, vì Đức Chúa Trời chưa bao giờ hủy bỏ chúng.

Chúng ta đứng giữa Thập Tự Giá và nền núi Đền Thờ trống vắng với lòng kính sợ và run rẩy, biết rằng:

- Chúa Giê-su là Chiên Con thật, Đấng thanh tẩy những ai vâng phục Cha (Giăng 1:29; 6:44).
- Các luật của Đền Thờ vẫn được chép như những điều luật đời đời (Thi thiên 119:160).
- Sự bất khả thi hiện nay là kết quả của sự đoán phạt của Đức Chúa Trời, chứ không phải là giấy phép cho chúng ta sáng chế các sự thay thế (Lu-ca 19:41-44; 21:5-6).

Thập Tự Giá và Đền Thờ cùng nhau

Con đường đúng dẫn từ chối cả hai thái cực:

- Không phải: “Chúa Giê-su đã bãi bỏ các lễ tế, nên Luật Pháp không còn quan trọng nữa.”

- Cũng không phải: “Chúng ta nên dừng lại các lễ tế ngay bây giờ, theo cách của mình, không cần Đền Thờ của Đức Chúa Trời.”

Thay vào đó:

- Chúng ta tin rằng Chúa Giê-su là Chiên Con của Đức Chúa Trời, được Cha sai đến cho những ai vâng phục Luật Pháp của Ngài (Giăng 1:29; 14:15).
- Chúng ta chấp nhận rằng Đức Chúa Trời đã loại bỏ Đền Thờ như một sự đoán phạt, chứ không phải sự bãi bỏ (Lu-ca 19:41-44; Ma-thi-ơ 23:37-38).
- Chúng ta vâng phục mọi điều răn vẫn còn có thể thực hiện về mặt thể chất ngày nay.
- Chúng ta tôn kính các điều răn phụ thuộc Đền Thờ bằng cách từ chối thay thế chúng bằng các nghi thức của con người.

Thập Tự Giá không đối đầu với Đền Thờ. Thập Tự Giá bày tỏ ý nghĩa đằng sau Đền Thờ. Và cho đến khi Đức Chúa Trời phục hồi điều Ngài đã loại bỏ, bốn phận của chúng ta là rõ ràng:

- Vâng phục điều có thể vâng phục.
- Tôn kính điều không thể.
- Không bao giờ dùng Thập Tự Giá làm cái cớ để thay đổi Luật Pháp mà Chúa Giê-su đến để làm trọn, chứ không phải để phá bỏ (Ma-thi-ơ 5:17-19).